



Paneli këshilldhënës për të drejtat e njeriut

Building D, UNMIK HQ, Prishtinë/Kosovë | E-mail: hrap-unmik@un.org | Tel: +381 (0)38 504-604, ext. 5182

VENDIM I PJESËSHËM

Data e miratimit: 9 shtator 2010

Lënda nr. 13/08

Gani THAÇI

kundër

UNMIK-ut

Paneli këshillëdhënës për të drejta të njeriut, në seancën e mbajtur më 9 shtator 2010,
Në praninë e anëtarëve vijues:

z Paul LEMMENS, kryesues
z Christine CHINKIN

Të ndihmuar nga

z Rajesh TALWAR, zyrtar ekzekutiv

Pasi konstatoi tërheqjen e z. Marek Nowicki nga pjesëmarra në seancë në pajtim me
irregullën 12 të Rregullores së punës,

Pasi shqyrtoi ankesën e lartpërmendur, të parashtruar në pajtim me nenin 1.2 të
Rregullores së UNMIK-ut nr. 2006/12 për themelimin e Panelit këshillëdhënës për të
drejta të njeriut, të datës 23 mars 2006,

Pas diskutimeve, vendosi si në vijim:

1. Ankesa është parashtuar më 2 qershor 2008, dhe është regjistruar në të njëjtën datë. Më 24 qershor 2008, ankuesi dërgoi një shtesë të ankesës së tij.
2. Përmes letrës së datës 6 tetor 2008, Paneli këshillëdhënës për të drejta të njeriut (Paneli) kërkoi informata sqaruese nga PSSP-ja. Përfaqësuesi Special i Sekretarit të Përgjithshëm (PSSP) iu përgjigji Panelit më datën 12 dhjetor 2008, duke theksuar se ai nuk ishte në posedim të dosjes për procedurën disiplinore kundër ankuesit, por kishte kërkuar nga zyrat e tij që ta gjejnë atë. Pas kërkesës tjetër nga Paneli, të parashtuar më 27 janar 2010, PSSP-ja u përgjigji më 1 shkurt 2010, duke thënë se ende nuk ka mundur ta gjejë dosjen në fjalë.
3. Më 4 shkurt 2010, Paneli kërkoi informata të tjera nga PSSP-ja. PSSP-ja u përgjigji më 19 maj 2010 se në atë moment ai nuk ishte në gjendje të jep ato informata. Më 2 gusht 2010, ato informata janë pranuar.
4. Herë pas herë ankuesi në mënyrë spontane i ka parashtuar Panelit dokumente dhe letra të tjera.

II. FAKTET

5. Në tetor të vitit 1999 ankuesi është emëruar si komandant i komandës së strehimit në Trupat Mbrojtëse të Kosovës (TMK).
6. Në vitin 2000 ai është degraduar. Ai ka iniciuar procedurë kundër këtij vendimi para gjykatave, por padia e tij ishte refuzuar. Përpjekjet e tjera për tu kthyer në pozitën e tij paraprake (apo më të lartë) gjithashtu kanë dështuar.
7. Më 1 gusht 2001, komandanti i TMK-së (gjenerallejtënant Çeku) ka suspenduar ankuesin, *në mes të tjeras* për arsy se në korrik të vitit 2001 ai ka dhënë deklarata të paautorizuara për TMK-në apo në emër të saj. Suspendimi ka mbetur i plotfuqishëm deri në përfundimin e procedurave disiplinore, të nisura kundër ankuesit në bazë të fakteve të njëjta. Në vendim thuhet se miratimi ishte marrë nga Komisioni i Përbashkët Ekzekutiv për Siguri (KPES) /JSEC/. Më 13 gusht 2001, ankuesi i ka parashtuar ankesë kundër suspendimit Bordit strategjik të TMK-së. Në bazë të ankuesit, vendimi lidhur me atë ankesë nuk është marrë.
8. Në tetor të vitit 2001, ankuesit i është dhënë kopja e njofteimit të Koordinatorit të UNMIK-ut për TMK-në, e cila ishte drejtuar për komandantin e TMK-së dhe mbante datën 10 gusht 2001, ku thuhet se komandanti i TMK-së duhet të shkarkojë një numër pjesëtarësh të TMK-së, duke përfshirë edhe ankuesin, “në bazë të këshillës së JSEC-ut të datës 8 gusht 2001”. Më vonë është shpjeguar se në fakt ishte JSEC-u ai që kishte marrë vendimin për shkarkimin e pjesëtarëve të TMK-së. Duket se ankuesi nuk ka marrë kopjen e këtij vendimi. Për më tepër, ky vendim nuk është miratuar as nga PSSP-ja, që është i vetmi autoritet kompetent për shkarkimin e pjesëtarëve të TMK-së (shih nenin 2.3 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 1998/8, të datës 20 shtator 1999 për themelimin e Trupave Mbrojtëse të Kosovës).

9. Duket se edhe pse i suspenduar ankuesi ka vazhduar të marrë pagën e barasvlershme me pagën mujore të dhjetarit të TMK-së.
10. Më 8 shkurt 2005, Inspektorati i KFOR-it për çështjet e TMK-së informoi komandantin e TMK-së (gjenerallejtënan Çekun) se koordinatori i UNMIK-ut për TMK-në (gjeneralmajor Freer) kishte ardhur në përfundim se shkarkimi i ankuesit në vitin 2001 nuk ka qenë në përputhje me procedurën e paraparë në Kodin disiplinor të TMK-së të vitit 2001, që asokohe ishte në fuqi, dhe se lënda disiplinore duhet të rishqyrtohet. Më 10 shkurt 2005, Zyra ligjore e TMK-së i dërgoi një shkresë që paraqiste akuzat ndaj ankuesit kolonel Cikaçit, i cili atëbotë ishte zëvendëskomandant i Zonës së dytë mbrojtëse të TMK-së. Ankuesi ka pranuar këtë informatë më 16 shkurt 2005. Më 17 shkurt 2005, ai parashtrojë deklaratë në Zonën e dytë mbrojtëse të TMK-së, ku paraqiste komentet e veta ndaj akuzave kundër tij. Kjo deklaratë është dashur t'i dërgohet JSEC-ut, organit më të lartë për bashkërendimin e sigurisë mes UNMIK-ut dhe KFOR-it, si dhe organ kompetent disiplinor në rastet e veprave penale dhe veprave të rënda të mosrespektimit të Kodit disiplinor të TMK-së. Nuk është e qartë nëse kjo deklaratë në fakt ka mbërri në adresën e paraparë.
11. Në prill të vitit 2005, JSEC-u rekomandoi shkarkimin e ankuesit (raporti nr. 685/05). Dokumentet e parashtruara nga ankuesi nuk ia mundësojnë Panelit përcaktimin se kur dhe si është informuar ankuesi për këtë rekomandim.
12. Pohohet se PSSP-ja u pajtua me këtë rekomandim më 5 korrik 2005. Panelit nuk i është dhënë kopja e atij vendimi, por PSSP-ja nuk konteston faktin se ai vendim është marrë. Në pajtim me këtë vendim, ankuesi është shkarkuar nga TMK-ja.
13. Në bazë të ankuesit, ai ka dorëzuar një “ankesë” kundër këtij vendimi më 15 korrik 2005. Ankesa kundër këtij vendimi i është dërguar kolonel Cikaçit, që ishte zëvendëskomandant i Zonës së dytë mbrojtëse të TMK-së, me kërkesën që e njëjta t'i përcjellët JSEC-ut përmes Shtabit të përgjithshëm të TMK-së.
14. Ndaj kësaj ankesë nuk ka pasur ndonjë reagim. Pas kërkesës së ankuesit për dhënien e informatave lidhur me gjendjen e procedurave, ish-koordinatori i UNMIK-ut për TMK-në (gjeneralmajori Stern) deklaroi më 14 mars 2006 se ai nuk ka mundur të gjejë ndonjë ankesë të parashtruar kundër raportit të JSEC-ut nr. 685/05 dhe se lënda ishte mbyllur.
15. Më 29 qershor 2006 ankuesi ngriti kontest administrativ në Gjykatën Supreme kundër mosveprimit të JSEC-ut dhe të Zonës së dytë mbrojtëse të TMK-së. Më 14 maj 2008, Gjykata Supreme shpalli aplikacionin si të papranueshëm. Gjykata Supreme konsideroi se nga njëra anë TMK-ja ka vepruar nën autoritetin e PSSP-së dhe se rrjedhimisht nuk i nënshtrohej shqyrtimit gjyqësor, dhe nga ana tjeter, KFOR-i kishte imunitet nga juridiksioni i gjykatave të Kosovës.
16. Më 24 qershor 2008 ankuesi parashtroi ankesë penale kundër gjykatësit të Gjykatës Supreme, i cili kishte kryesuar kolegjin e gjyqtarëve që nxori aktgjykimin e lartpërmendor të datës 14 maj 2008. Paneli nuk është informuar për asnjë zhvillim tjeter lidhur me atë ankesë.

17. Në ndërkoħe, më 4 korrik 2006, ankuesi kishte ngritë padi private në Gjykatën komunale tē Prizrenit kundér kolonel Cikaçit. Ai ankohej se kolonel Cikaçi nuk e kishte përcjellë deklaratën e tij tē bérë më 17 shkurt 2005 gjatë procedurës disciplinore dhe se më vonë nuk kishte përcjellë ankesën e tij tē datës 15 korrik 2005 kundér vendimit tē PSSP-së tē datës 5 korrik 2005. Duket se Gjykata komunale në Prizren ka nxjerrë dy aktgjykime pér këtë lèndë. Në aktgjykimin e parë, tē datës 11 shtator 2006, Gjykata shpalli akuzat si tē papranueshme, pasi që ishin parashtuar më shumë se tre muaj pasi që ankuesi ishte njoftuar pér ekzistimin e veprave penale, kundér tē cilave ishte ankuar. Duket se më vonë lènda eshtë rihapur. Sidoqoftë, nē aktgjykimin e dytë, tē nxjerrë më 18 shtator 2008, pas seancës ku tē pranishém ishin si kolonel Cikaçi, ashtu edhe ankuesi, Gjykata konsiderojë se nuk kishte dëshmi tē mjaftueshme pér tē dëshmuar se i padituri kishte pranuar deklaratën ose ankesën a ankuesit. Gjykata shpalli tē paditurin si tē pafajshém lidhur me akuzat e ngitura ndaj tij. Ky aktgjykim i fundit i eshtë dërguar djalit tē ankuesit më 4 nëntor 2008, sepse ankuesi nē atë moment ishte duke jetuar jashtë vendit. Ankuesi parashtroi ankesë kundér aktgjykimit më 12 nëntor 2008. Përmes aktgjykimit tē datës 17 dhjetor 2008, Gjykata e qarkut në Prizren shpalli ankesën si tē papranueshme, pasi që ishte parashtuar jashtë afatit kohor. Ankuesi duket se nuk eshtë ankuar kundér këtij aktgjykimi tē Gjykatës së qarkut.
18. Gjatë këtyre viteve ankuesi ka kontaktuar me personalitete dhe institucione tē ndryshme si nē Kosovë, ashtu edhe jashtë saj, duke u ankuar pér shkarkimin dhe pér faktin se ankesa e tij kundér shkarkimit nuk i eshtë përcjellë organit kompetent.
19. Pérderisa ankesa priste vendimin e Panelit, ankuesi, tē cilit pér arsyé humanitare UN-Habitati nē vitin 2006 ia kishte dhënë nē shfrytëzim një banesë nē Prizren, ishte konfrontuar me një person, i cili u përpoq ta dëbonte atë nga banesa. Nē bazë tē ankuesit, policia erdhi tē shohë atë dhe familjen e tij pesë herë, duke pohuar se ata ishin uzurpatorët e banesës. Ankuesi parashtroi ankesa gojore dhe me shkrim tek komandanti i Policisë nē Prizren lidhur me këto veprime tē policisë nē korrik dhe nē gusht tē vitit 2009. Pas hetimeve tē para, Inspektorati i policisë nē Kosovë vendosi se faktet nuk paraqisnin bazë pér hapjen e hetimit disciplinor. Nē letrën e datës 18 gusht 2009, drejtori i Drejtorisë së përgjithshme tē policisë ia shpjegoi ankuesit se ishte normale që policia tē veprojë pas parashtrimit tē ankesës penale pér usurpimin e pohuar tē banesës dhe gjatë marjes së informatave nē ményrë që prokurori publik tē kontaktojë personat që jetonin nē banesë.
20. Më 17 gusht 2009, ankuesi informoi komandantin e policisë nē Prizren pér dëmin e shkaktuar nē banesën e tij nga personi që u përpoq ta dëbonte. Pohohet se ai person ka shkatërruar një pjesë tē murit me makineri tē rëndë, ku si rrjedhojë banja dhe gypat e ujësjellësit kanë pësuar dëme tē mëdha. Si rrjedhojë e kësaj, ankuesi ka kërkuar mbrojtje nga policia. Gjatë javëve pas incidentit ankuesi ka dërguar letra përkitazi me këto fakte organeve tē ndryshme, duke përfshirë edhe Panelin, ku ankohej pér mungesën e mbrojtjes nga policia dhe nga pushteti komunal. Duket se pér shkak tē kushteve jetësore nē banesë, nē shtator tē vitit 2009 familja vendosi tē del nga e njëjta.

21. Ankuesi kishte shkuar në Kroaci, por kur u kthyte më 22 nëntor 2009 për ta vizituar banesën e vet, ai kishte parë se dyert dhe dritaret ishin thyer dhe se çdo gjë brenda banesës ishte vjedhur. Po atë ditë, policia erdhë dhe hartoi një raport. Ankuesi parashtroi ankesë tek prokurori publik. Në këtë drejtim, është ende e paqartë se çfarë veprimesh janë ndërmarrë lidhur me atë ankesë. Ankuesi ia dorëzoi Panelit një kopje të letrës së datës 23 korrik 2010 kryetarit të komunës së Prizrenit, ku ai ankohej për mosveprim të autoriteteve kompetente.

III. ANKESAT

22. Në ankesën e tij të parë, ankuesi ankohet për degradimin e tij, të urdhëruar në vitin 2000; për suspendimin e tij, të vendosur në vitin 2001 dhe për shkarkimin e tij, fillimisht të vendosur në vitin 2001. Më tej, ai ankohej për drejtësinë e procedurave të reja disiplinore, të nisura kundër tij në vitin 2005 lidhur me vendimin për shkarkimin e tij, të marrë nga PSSP-ja më 5 korrik 2005. Ai gjithashtu ankohet për dështimin e autoriteteve kompetente për ta trajtuar ankesën e tij kundër vendimit të fundit. Në letrat e tij të mëvonshme dërguar Panelit, ankuesi më tej ankohet për aktgjykimin e Gjykatës supreme të datës 14 maj 2008, ku ankesa e tij kundër JSEC-ut dhe TMK-së shpallet e papranueshme.
23. Po ashtu në letrat e mëvonshme drejtar Panelit, ankuesi ankohet për dështimin e autoriteteve kompetente, në veçanti të policisë dhe të prokurorit publik në Prizren, që ta mbrojnë atë nga veprat penale të një individi, i cili u përhoq ta dëbon atë nga banesa, ku ai dhe familja e tij po jetonin dhe i cili më vonë kishte dëmtuar banesën e tij, si dhe kundër dështimit të këtyre autoriteteve për të reaguar kundër akteve të tjera të shkatërrimit dhe kundër marjes së pronës së tij.

IV. LIGJI

24. Para shqyrimit të lëndës lidhur me bazueshmërinë e saj, Paneli duhet të vendosë nëse duhet të pranojë lëndën, duke marrë parasysh kriteret e pranueshmërisë, të parapara në nenet 1, 2 dhe 3 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2006/12 për themelimin e Panelit këshillëdhënës për të drejta të njeriut, të datës 23 mars 2006.

A. Për aq sa ankesa është drejtar kundër degradimit të ankuesit, të urdhëruar në vitin 2000

25. Fillimisht, ankuesi ankohet për degradimin e tij, për të cilin vendimi është marrë në vitin 2000.
26. Në bazë të nenit 2 të Rregullores nr. 2006/12, Paneli ka juridikcion lidhur me ankesat për shkeljet e pohuara të të drejtave të njeriut që kanë ndodhur jo më herët se më 23 prill 2005 apo që rrjedhin nga faktet që kanë ndodhur para kësaj date, në rastet kur këto fakte nxisin shkeljen e vazhdueshme të të drejtave të njeriut.

27. Për aq sa ankesa është e ndërlidhur me veprimet e atypëratyshme që ndodhen në vitin 2000, Paneli nuk ka juridiksion.

28. Për aq sa ankesa mund të interpretohet si e ndërlidhur me procedurat gjyqësore për degradimin e tij, ato nuk mund të ndahen nga vepra, në të cilën bazohet ankesa para gjykatave. Apo, ta themi pozitivisht, siç ka bërë Gjykata Evropiane për të Drejta të Njeriut lidhur me juridiksonin e saj në kuadër të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut (KEDNj):

“... Duhet të përcaktohet juridikioni i përkohshëm i Gjykatës lidhur me faktet që përbëjnë ndërhyrjen e pohuar. Dështimi pasues i mjeteve juridike, të parapara për trajtimin e kësaj ndërhyrjeje nuk mund ta fut në kuadër të juridiksonit të përkohshëm të gjyqit” (Gjykata Evropiane për të Drejta të Njeriut (GjEDNj) (Dhoma e Madhe), *Blečić kundër Koracisë*, aktgjykimi i datës 8 mars 2006, nr. 59532/00, § 77, *GjEDNj*, 2006-III).

29. Rrjedhimisht, kjo pjesë e ankesës duhet të shpallet e papranueshme.

B. Për aq sa ankesa është drejtuar kundër suspendimit dhe shkarkimit të parë të ankuesit, për të cilin është marrë vendimi në vitin 2001

30. Ankuesi ankohet më tej për suspendimin e tij dhe shkarkimin pasues, për të cilin është marrë vendimi në vitin 2000.

31. Prapë, këto ankesa kanë të bëjnë me aktet e atypëratyshme që kanë ndodhur para datës 23 prill 2005. Rrjedhimisht ato janë jashtë juridiksonit *ratione temporis* të Panelit. Ky përfundim gjithashtu vlen për ankesën e parashtruar nga ankuesi kundër suspendimit të tij.

32. Rrjedhimisht, kjo pjesë e ankesës gjithashtu duhet të shpallet e papranueshme.

C. Për aq sa ankesa është drejtuar kundër procedurave disiplinore të filluara kundër ankuesit në vitin 2005 dhe kundër veprimeve dhe mosveprimeve pasuese lidhur me këto procedura

33. Ankuesi ankohet për faktin se komentet për akuzat disiplinore të ngritura kundër tij në vitin 2005 nuk janë shqyrtuar në mënyrë efikase nga JSEC-u para se ta merrte vendimin për rekomandimin e shkarkimit të tij.

34. Ankuesi më tej ankohet për faktin se ankesa e tij kundër vendimit të PSSP-së për miratimin e rekomandimit të JSEC-ut (vendimi pohohet se është marrë më 5 korrik 2005) në fakt nuk është shqyrtuar asnjëherë nga organi ku ai ka parashtruar ankesën, gjegësisht nga JSEC. Ai argumenton se kjo ka ndodhur për shkak të faktit se kolonel, Cikaçi, zëvendëskomandant i Zonës së dytë mbrojtëse të TMK-së, të cilit ankuesi ia kishte dërguar ankesën e tij më 15 korrik 2005, nuk ia kishte përcjellë ankesën e tij organit kompetent.

35. Ai në fund ankohet për aktgjykimin e Gjykatës Supreme të datës 14 maj 2008, përmes të cilit shpallet i papranueshëm kontesti administrativ i parashtruar nga ai, lidhur me mosveprimin e JSEC-ut dhe të TMK-së ndaj ankesës së tij kundër vendimit të PSSP-së të datës 5 korrik 2005.
36. Paneli konsideron se këto ankesa nuk mund të shqyrtohen nga këndvështrimi i së drejtës së qasjes në shërbim publik, të garantuar përmes nenit 25 (c) të Konventës Ndërkombëtare për të Drejtat Civile dhe Politike (KNDCP) dhe i së drejtës për mjet të efektshëm juridik kundër shkeljeve të pohuara të të drejtave të njeriut (neni 2 (3) i KNDCP, në lidhje me nenin 25 (c) të KNDCP).
37. Edhe nëse Paneli nuk është në posedim të kopjes së vendimit të PSSP-së, që pohohet të jetë marrë më 5 korrik 2005, ai është i gatshëm të pranojë se vendimi për shkarkimin e tij është marrë pas datës 23 mars 2005. Rrjedhimisht, hyn në kuadër të juridiksionit *ratione temporis* të Panelit.
38. Në bazë të ankuesit, pjesëtarë i TMK-së mund të ankohet kundër vendimit të PSSP-së tek JSEC-u brenda 21 ditësh nga dita kur ai ka pranuar njoftimin me shkrim lidhur me vendimin. Po kështu, ankesa është dashur t'i dërgohet JSEC-ut përmes komandantit të TMK-së.
39. Megjithatë duket se kjo pikëpamje bazohet në një keqinterpretim të rregullave në fuqi. Është e vërtetë se në bazë të nenit 5.8.2 të Kodit disiplinor të TMK-së, “ankesa kundër çfarëdo veprimi disiplinor, të ndërmarrë për arsy të ndonjë veprimi të lehtë apo të rëndë të mosrespektimit, i dorëzohet autoritetit për ankesa brenda 21 ditëve nga dita kur pjesëtarë merr njoftimin me shkrim përkitazi me vendimin”. Kodi disiplinor i TMK-së nuk jep mundësi për parashtrimin e ankesës kundër vendimit të PSSP-së. Në bazë të nenit 5.8.1.2 të Kodit disiplinor, e vetmja mundësi relevante për ankesë ishte parashtrimi i ankesës në JSEC kundër vendimit të marrë nga vet JSEC-u, e cila duhet të dërgohet përmes komandantit të TMK-së, i cili do të jepte komente dhe do ta përcillte kërkesën për ankesë tek JSEC-u. Me fjalë të tjera, ka ekzistuar mundësia e ankesës kundër vendimit të JSEC-ut që përbante rekomandimin për shkarkimin e ankuesit. Vet JSEC-u nuk ka mundur të shkarkojet pjesëtarin e TMK-së, por ka mundur t'i rekomandojë PSSP-së marjen e një vendimi të tillë (neni 2.1 i Kodit disiplinor të TMK-së). Pas shqyrtimit të ankesës, JSEC-u do të mund të riformulonte vendimin e tij për të rekomanduar shkarkimin. Në këtë rast ankuesi nuk është ankuar kundër rekomandimit të dhënë për këtë lëndë.
40. Ankuesi sugjeron se formulari që përbante vendimin e PSSP-së ka cekur mundësinë e parashtrimit të ankesës. Është e vërtetë se formulari që shfrytëzohet për vendime të PSSP-së për çështjet disiplinore të TMK-së cekë mundësinë e parashtrimit të ankesës brenda 21 ditëve. Megjithatë, pikësëpari formulari është paraparë të përban vendimin e JSEC-ut. Në rast të rekomandimit për shkarkim, ai gjithashtu përbante rubrikën për vendimin pasues të PSSP-së, përmes të cilit do të miratohej apo refuzohej rekomandimi i JSEC-ut. Përmendja e mundësisë së ankesës që qartazi i referohet çfarëdo “vendimi” të JSEC-ut, duke përfshirë vendimin për të rekomanduar shkarkimin e pjesëtarit të TMK-së, pa miratimin e rekomandimit të tillë nga PSSP-ja.

41. Dokumentet që ankuesi ia ka parashtruar Panelit nuk mundësojnë përcaktimin për atë se kur ka pranuar ankuesi njoftimin për rekomandim të JSEC-ut, e as nëse ai ka qenë i informuar në atë kohë për mundësinë e ankesës kundër rekomandimit të JSEC-ut ose nëse rekomandimi i është dërguar PSSP-së pas skadimit të afatit kohor për parashtrimin e asaj ankesë. Paneli nuk përjashton mundësinë se ankuesi ka pranuar njoftimin për rekomandim nga JSEC-u së bashku me vendimin e PSSP-së dhe se ai është çorientuar nga formulari i njoftimit, duke ia dhënë atij përshtypjen se mund të ankohet kundër vendimit të PSSP-së.

42. Nevojiten informata të qarta për gjendjen faktike në mënyrë që t'i mundësohet Panelit për të marrë vendimin mbi pranueshmërinë e kësaj pjese të ankesës, posaçërisht lidhur me kushtet për shterjen e të gjitha mjeteve juridike në dispozicion dhe lidhur me parashtrimin e ankesës brenda gjashtë muajve nga data e marjes së “vendimit të formës së prerë” (neni 3.1 i Rregullores së UNMIK-ut nr. 2006/12).

43. Në pajtim me rregullën 30 § 1 (b) të Rregullores së punës së Panelit, rrjedhimisht është e nevojshme që kjo pjesë e ankesës t'i komunikohet PSSP-së.

D. Për aq sa ankesa është drejtuar kundër mungesës së mbrojtjes dhe veprimeve korriguese kundër veprave të ndryshme penale lidhur me banesën, ku ankuesi dhe familja e tij po jetonin

44. Ankuesi ankohet për dështimin e pohuar të autoriteteve kompetente, posaçërisht të policisë së Prizrenit, për ta mbrojtur atë kundër veprave penale ndaj banesës, ku atij i ishte mundësuar të banojë dhe për dështimin e pohuar nga autoritetet kompetente, posaçërisht të policisë dhe të prokurorit publik në Prizren, për ndërmarrjen e veprimeve kundër kryerësve të këtyre veprave.

45. Paneli vë theks se në bazë të nenit 1.2 të Rregullores nr. 2006/12 “shqyrton ankesat e çdo personi a grupei të individëve që pohojnë se kanë qenë viktima të shkeljeve të bëra nga UNMIK-u” të të drejtave të tyre të njeriut.

46. Më 9 dhjetor 2008, përgjegjësia e UNMIK-ut lidhur me policinë dhe drejtësinë në Kosovë përfundoi pas marrjes së kontrollit të plotë operacional në fushën e sundimit të ligjit nga ana e Misionit të Bashkimit Evropian për Sundimin e Ligjit në Kosovë (EULEX), pas deklaratës së bërë nga kryetari i Këshillit të Sigurimit të Kombeve të Bashkuara më 26 nëntor 2008 (S/PRST/2008/44), përmes së cilës mirëpritet angazhimi i vazhdueshëm i Bashkimit Evropian në Kosovë.

47. Për lëndën në fjalë, mungesa e pohuar e mbrojtjes dhe e masave korriguese ndërlidhet me ngjarjet që kanë ndodhur në korrik dhe në gusht 2009, pra shumë pas 9 dhjetorit 2008. Këtu nuk ka shenja përfshirje konkrete të UNMIK-ut. Andaj, mund të vihet në përfundim se çështja, për të cilën ankuesi ankohet nuk përfshinë përgjegjësi të UNMIK-ut.

48. Rrjedhimisht del se kjo pjesë e ankesës bie jashtë juridiksonit *ratione personae* të Panelit dhe duhet të shpallet si e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE,

Paneli njëzëri,

- VENDOSË TË SHTYJË SHQYRTIMIN E ANKESËS LIDHUR ME PROCEDURAT DISIPLINORE TË NISURA KUNDËR ANKUESIT NË VITIN 2005 DHE ME VEPRIMET E MOSVEPRIMET PASUESE LIDHUR ME KËTO PROCEDURA;
- SHPALL TË PAPRANUESHME PJESËN E MBETUR TË ANKESËS.

Rajesh TALWAR
Zyrtar ekzekutiv

Paul LEMMENS
Kryesues